

den ærede Rigsdagsmand har aldeles forfælt Hensigten med sine Vædringsforslag ved ikke at tilføje en Bestemmelse, hvorved de ældre Lovbud, der blive bestaaende, vilde være blyne forandrede. Jeg kan saaledes, uagtet jeg virkelig har fundet, at der er ikke saa lidet, der taler for, hvad den ærede Rigsdagsmand vtrede ved den første Behandling, dog slet ikke finde, at han i sine Vædringsforslag har virkelig gjort sine egne Tanker, og jeg maa derfor tilraade Thinget at forkaste dem.

Tscherning: Jeg troer ikke, at det, den ærede sidste Rigsdagsmand nu sagde, forholder sig aldeles rigtigt, thi Loven af 1799 angaaer Barbeeramterne (En Stemme: Barbeerstuer). Ved Barbeerstuer forstås der Barbeeramter; der var dengang ingen Frimestere; „Barbeerstuer“ vare dengang „Barbeeramter“ og Barbererne vare desuden dengang Læger, altsaa Betydningen er en ganske anden (Nei! Nei!). Man maa desuden lægge Mærke til, at, dersom vi gaae ind paa denne Lov, saaledes som den her foreligger, saa vil den fritage de nærværende Beboere af Stuerne for de Forpligtelser, som der hidtil har paaligget dem (Nei! Nei!). Det er vel ikke ligefrem udtalt, men det vil blive en ganske simpel Følge, at hvergang man kommer til en Mand, som beboer en Stue, saa siger han: gaae til den nærmeste Barber, han er den Pligtige. Den Pligt, som nu paaligger Beboerne, vil altsaa derved blive svækket; henviser man derimod de Syge til Communen paa Sundhedspolitiets Begne, saa vil man finde, at det er en betydelig Byrde, som man læser af alle Leiere af Stuer, eller reittere sagt af Huusværter, naar man ved en saadan almindelig Foranstaltning sørger for, at det ikke mere skal paaligge Leiere af Stuer eller Huusværter at tage imod dem, fordi der findes almindelige Stuer, indrettede dertil, saa at det er aldeles vist, at netop denne Deel af Anordningen er den allermaadeligste og er af en saadan Bestaafenhed, at alene paa Grund af den maae vi hellere ønske, at Loven slet ikke kommer ud, og at der endnu ventes et Aar. Jeg har været saa uheldig at komme for seent med en Række af Vædringsforslag, som skulde have givet Loven en ganske anden Betydning, idet jeg ikke havde forstaaet Tiden for deres Indgivelse,

og, da jeg kom med dem, var det forsilde. De gif ud paa engang at faae anvist den Bet, hvorved man skal komme til at afløse alle Laug, dette saavel som de andre, idet man skulde kunne paalægge dem, som nu blive Vædringsdrevende, for Fremtiden i en Række af Aar, navnlig i 10 Aar, en vis Byrde til Afstindelse med dem, som hidtil have været berettigede, og derefter lade hele Forholdet gaae over til en fuldkommen Frihed. Det er Grunden, hvorfor vi altid komme i Strid om denne Art Love med Regjeringen, at den aldrig tager det Hensyn, som den kun har været rigtig tilbøielig til at tage ved en eneste Leilighed, som jeg her allerede saa ofte har nævnt (En Stemme: Møllerne!), nei, Frihartornet; dengang saa den klart, dengang erkjendte den Afsløsnings Nødvendighed, men, naar det dreier sig om en Møller eller Barber, saa er det saa lidet, at der ikke synes, at der behøver at tages Hensyn dertil. Man forestædede mig sidst, da jeg talte om denne Sag, at jeg paa en uberettiget Maade havde blandet Placaten om den Hindring, som var lagt Barbererne iveien for at tage Chirurgical Examen, ind i denne Sag; men de ærede Medlemmer, som gjorde denne Vædring, maae ikke have læst Regjeringens Lovforslag og Indledningen dertil, og navnlig ikke heller idag have hørt, hvad det ærede Medlem sagde, som forsvarede Loven. Han sagde nemlig, at Loven var saaledes, som den nu var, for at der skulde blive at være en vis Forbindelse mellem Læger og Barberer; altsaa var min Opfattelse af Sagen aldeles berettiget; men, naar man ikke vil forkaste denne Opfattelse, saa skal man behandle det Hele, som om der var Spørgsmaal om et simpelt Haandværkslaug og afløse det som saadant og ikke paalægge det nogen somhelst Forpligtelse, der hænger sammen med Sundhedspolitiet. Det ærede Medlem har henviist til Gyrekubfene, men det er ikke sagt, at Gyrekubfene skulle gjøre det for Intet; det gjør en væsentlig Forskjel, det er ganske forskjellig Ting, om min Vogn, som ikke bruges af nogen Anden, bliver brugt til at transportere en Mand, eller om min Stue, hvor jeg maastee ikke har mere end netop den nødvendige Plads til at have Gæster, og